

Nr 843/01

Przeżywany w całym Kościele jubileusz 750-lecia Szkaplerza Karmelitańskiego nie przestaje ukierunkowywać ku praktyce nabożeństwa szkaplerznego wielu środowisk duszpasterskich w naszej Ojczyźnie. Nabożeństwo to jest bowiem zalecane przez Urząd Nauczycielski i bardzo cenione przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Równocześnie niektórzy duszpasterze, a także osoby świeckie, kierują do Kurii Prowincjalnej Karmelitów Bosych w Krakowie konkretne zapytania, dotyczące form pobożności szkaplerznej i obrzędu błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza.

Kuria Prowincjalna naszej Prowincji, cytując wytyczne Stolicy Apostolskiej, udzieliła już w dniu 23 lipca 2001 r. (pismo Nr 573/01, rozpowszechnione przez KAI i przez wiele tytułów prasy katolickiej) autorytatywnego wyjaśnienia dotyczącego wyglądu Szkaplerza Karmelitańskiego. Cytując te same wytyczne Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, zawarte w Obrzędzie błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel (Prot. N. 2474/95/L z dnia 5 stycznia 1996 r. oraz Prot. N. 927/98/L z dnia 18 października 2000 r.), pragniemy poinformować, że:

Pobożność maryjna wyrażająca się przez Szkaplerz (...) dotyczy dziś wielu środowisk, które w różnym stopniu utożsamiają się z Rodziną Karmelitańską i do niej przynależą. Obejmują one:

zakonników i zakonnice, Świecki Zakon (zwany niegdyś Trzecim Zakonem), członków Bractwa Szkaplerznego, wszystkie osoby, które przyjęły Szkaplerz i żyją jego duchowością w różnych formach zrzeszania się, wszystkich, którzy przyjąwszy Szkaplerz, żyją jego duchowością, ale bez żadnej formy zrzeszania się (Obrzęd, nr 5).

Wszyscy przyjmujący Szkaplerz zobowiązani są do gorliwego życia maryjnością charakterystyczną dla karmelitańskiej duchowości, każdy jednak w sposób odpowiadający więzi łączącej go z [karmelitańską] 'Rodziną Maryi' (zob. tamże).

Do erygowania Bractwa Szkaplerznego uprawniony jest Najwyższy Przełożony Zakonu Karmelitańskiego. W przypadku kościołów należących do Zakonu, zezwolenie dane przez Biskupa Diecezjalnego na erygowanie domu zakonnego zawiera w sobie także zezwolenie na erygowanie Bractwa (por. KPK, kan. 312, 2). Natomiast na erygowanie Bractwa przy innych kościołach czy w innych miejscach, konieczne jest pisemne pozwolenie Biskupa Diecezjalnego (Obrzęd, nr 18, 2).

Do Bractwa Szkaplerznego może przyjąć osoba upoważniona do działania w imieniu Zakonu (tamże, nr 18, 3).

Przyjęcie Szkaplerza nie oznacza automatycznie wstąpienia do Bractwa, lecz tylko włączenie do Rodziny Karmelitańskiej. Władzę błogosławienia i nałożenia Szkaplerza posiada każdy kapłan i diakon. Pobłogosławiony Szkaplerz mogą też nałożyć inne osoby do tego upoważnione (por. tamże, nr 20-21).

Normy praktyczne dla Bractw Szkaplerznych znajdują się w Obrzędzie błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, zatwierdzonym przez Stolicę Apostolską 18 października 2000 r. (zob. tamże, nr 18, 1-10).

Należy uznać za nieuzasadnione wytyczne duszpasterskie, powielane nadal w niektórych środowiskach, że do obowiązków noszących Szkaplerz należy wpisanie się do Bractwa Szkaplerznego. Przyjęcie do Bractwa Szkaplerznego wymaga oddzielnej decyzji zarówno wiernego, jak i osoby upoważnionej do działania w imieniu Zakonu (por. tamże, nr 18, 3). Dlatego w środowiskach, w których Bractwo Szkaplerzne nie istnieje, a osoby przyjmujące Szkaplerz wpisuje się do księgi, nie należy księgi tej tytułować 'Księgą Bractwa Szkaplerznego' lecz 'Księgą przyjętych do Szkaplerza'.

Należy wycofywać z użycia dawne formuły przyjmowania do Szkaplerza i posługiwać się Obrzędem błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, zatwierdzonym w wersji polskiej przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny

Sakramentów 18 października 2000 r. (Prot. 927/98/L), który można nabyć m.in. w Kurii Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych.

W jednym środowisku duszpasterskim mogą być zarówno przyjęci tylko do Szkaplerza Karmelitańskiego, jak i do Bractwa Szkaplerznego (co wymaga oddzielnej decyzji wiernego). Tutejsza Kuria Prowincjalna, zachęcając po raz kolejny do praktykowania nabożeństwa szkaplerznego, rozsyła do wszystkich Kurii Diecezjalnych w Polsce zatwierdzony przez Stolicę Apostolską Obrzęd błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel i potwierdza dyspozycyjność udzielania wszelkich innych informacji związanych z tą formą żywotnego nabożeństwa maryjnego.